

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítás Vám Főosztálya
főosztályvezetője által kiadott
7001/2019. felhívás
a vámbiztosítékként elfogadható kötelezettségvállalási okmányok kitöltéséről, valamint
a lekötött biztosítékok felszabadításáról

1. A vámbiztosítékként felhasználható okmányok megválasztása

1. Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Vámtörvény) 150. § b) pontja értelmében a biztosítékot nyújtó személy az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Vámkódex) 92. cikk (1) bekezdés *b*) pontja szerinti biztosítékot, mint kötelezettségvállalást a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény szerinti garanciavállaló nyilatkozattal vagy készfizető kezesi szerződéssel (a továbbiakban együtt: kötelezettségvállalási okmány) teljesítheti. A Vámtörvény 152. § (10) bekezdése értelmében a kötelezettségvállalás formanyomtatványait a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) a honlapján teszi közzé
2. A Ptk. szerinti garanciavállaló nyilatkozat és a készfizető kezesi szerződés mintái a NAV internetes portáljáról a Vám/Váminformációk/Egyéb aloldalról elérhetőek, illetve szerkeszthető MS Word formátumban letölthetőek. Az egyes mintákat az alábbi eljárásokban lehet felhasználni:
 - a) **Garanciavállalás - 32-01-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmány egy konkrét vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez kapcsolódóan – pl. átmeneti megőrzés átmeneti megőrzési létesítménytől eltérő helyen –, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel.
 - b) **Garanciavállalás - 32-02-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmányt a Vámtörvény 153. § (3) bekezdés szerinti engedélyt kérelmező személy nyújtja be és kizárólag egységes/uniós árutovábbítási eljárás esetén alkalmazandó. A garanciavállalási okmányt hitelintézet, pénzügyintézet vagy biztosítótársaság állítja ki, aki kötelezettséget vállal az engedély jogosultja, mint kezes részére kizárólag az adott árutovábbítási eljárásokból adódóan kiszabott vámok és egyéb terhek megfizetéséért, amennyiben e személy határidőn belül nem teljesíti azokat.
 - c) **Garanciavállalás - 32-03-A:**

A minta szerint kiállított garanciavállalási okmány több vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez – vámhatósági engedély birtokában végzett tevékenységhez – kapcsolódóan, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel. A hitelintézet vagy biztosítótársaság által kiállított e minta szerinti garanciavállalási okmány alapján először egy összkezesési engedélyt kell kérni, majd ennek az engedélynek a birtokában lehet benyújtani azt a kérelmet – akár többet is – amelyekhez vámbiztosítékkul az adott összkezesési engedély alkalmazható.
 - d) **Kezeségvállalás - 32-01-B:**

A minta szerint kiállított kezeségvállalási okmány egy konkrét vámeljáráshoz vagy egyéb vámjogi művelethez kapcsolódóan – pl. átmeneti megőrzés átmeneti megőrzési létesítménytől eltérő helyen –, a vám és egyéb terhek biztosítására használható fel. Az eltérés a garanciavállalási okmánytól annyi, hogy a kezeségvállalónak lehetősége van a fizetési felszólítás kézhezvételét követően bizonyítékokat szolgáltatni a vámhatóság részére arról, hogy a követelés alapjául szolgáló eljárásban nem keletkezett fizetési kötelezettség, vagy ha keletkezett, azt a főkötelezett megfelelően teljesítette.

e) **Kezességvállalás – 32-02-B:**

A minta szerint kiállított kezességvállalási okmány kizárólag egységes/uniós árutovábbítási eljáráshoz használható fel, amikor a vámbiztosítékot TC-32 egyedi garanciajegyek formájában kívánják nyújtani. A garanciaokmányt a Vámtörvény 153. § (3) bekezdése szerinti engedély kiadását kérő személy állítja ki és nyújtja be, amelyben kötelezettséget vállal az árutovábbítási eljárás során keletkezett vámok és egyéb terhek megfizetésért, ha a vám eljárás jogosultja, mint főkötelezett azt határidőn belül nem teljesíti.

f) **Kezességvállalás - 32-03-B:**

A minta szerint kiállított kezességvállalási okmány alkalmazási köre megegyezik a 32-03-A okmányéval, míg a garanciaokmánytól való eltérésre a d) pontban írtak alkalmazandók.

g) **Garanciovállalás – Kötelezettségvállalási engedélyhez:**

A minta szerint kiállított garanciovállalási okmány kizárólag az Uniós Vámkódex 91. cikk (1) bekezdése, illetve a Vámtörvény 153. § (1) bekezdése alapján kiadandó kötelezettségvállalási engedélyhez használható fel vámbiztosítékként. A garanciovállalási okmányt hitelintézet, pénzügyintézet vagy biztosítótársaság tölti ki.

3. A vámhatóság elfogadja a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Uniós Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2447. bizottsági végrehajtási rendelet (a továbbiakban: VA) 32-01., 32-02. vagy 32-03. mellékletében szereplő, változatlan formában kitöltött okmányokat is vámbiztosítékként, amennyiben azok a 2. pontban foglalt szabályok mentén kerülnek kiállításra (32-01. melléklet: egy vám eljárás vagy vámjogi művelet fedezetére, 32-02. melléklet: vámbiztosíték nyújtásához TC-32 egyedi garanciajegyek formájában, 32-03. melléklet: több vám eljárás vagy vámjogi művelet fedezetére). A vámhatóság az ilyen formában benyújtott és elfogadott kötelezettségvállalási okmányok felszabadítása tekintetében a 25., 29. vagy 30. pontban foglaltak szerint jár el.
4. A mintákban megadott szöveg kizárólag a kipontozott részek és az értesítési címeknek létrehozott táblázat cellái tekintetében módosítható a mintákban lévő lábjegyzetekben meghatározottak szerint, az alábbi esetek kivételével:
 - a) a Vámtörvény 152. § (3) bekezdés e) pontja értelmében a kötelezettségvállalási okmány tartalmazhat az érvényességi időre vonatkozó hivatkozást,
 - b) a Vámtörvény 152. § (3) bekezdés g) pontja értelmében a kötelezettségvállalási okmány tartalmazhat a kötelezettségvállalás kezdő időpontjára vonatkozó hivatkozást, azonban ha ez a dátum szerepel a kötelezettségvállalási okmányon, a vámhatósági engedély legkorábban ettől a megjelölt naptól lesz csak érvényes.
5. A 4. pontban foglalt kivételeken túl bármilyen, a hatályos vámjogszabályok rendelkezéseitől eltérő kiegészítés azt vonhatja maga után, hogy a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhatóság a Vámkódex 93. cikk második mondatára hivatkozással a kötelezettségvállalási okmányt vámbiztosítékként nem fogadja el, amennyiben látja, hogy az nem nyújt megfelelő garanciát az esetleges fizetési kötelezettség teljesítésére (például a kötelezettségvállaló a Vámtörvény 152. § (7) bekezdésében meghatározottakon túli adatelemeket kér a helytállási kötelezettség érvényesítéséhez, vagy formanyomtatvány kitöltéséhez köti azt).

6. A Vámtörvény 152. § (8) bekezdése esetén a más tagállamokban kiállított kötelezettségvállalások elfogadásának vizsgálatát követően a vámhatóság dönthet a Vámkódex 93. cikkének, illetve a 94. cikk (3) bekezdésének alkalmazásáról.
7. A vámhatóság a kötelezettségvállalási okmányokat felszabadításukat követően haladéktalanul visszaküldi/visszaszolgáltatja a biztosítéknyújtó részére oly módon, hogy azok átvétele igazoltan megtörténjen (pl. levélpostai küldemény esetén tértivevénnyel)

2. A biztosítékösszeg kiszámítása egyedi biztosíték esetén

8. A 2. pont a), b) és d) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányokkal nyújtott vámbiztosíték esetében a biztosíték mértéke
 - a) a meglévő vámtartozások tekintetében az adott vámeljárásra vonatkozóan a benyújtott vám-árnyilatkozat alapján a fizetendő vám és – amennyiben az egyéb terhek biztosítása alól az adós nem mentesül – egyéb terhek pontosan kiszámított összegének,
 - b) a lehetséges vámtartozások vonatkozásában – a VA 148. cikke értelmében – az esetlegesen keletkező vám- és egyéb teher tartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és egyéb terhek – azonos típusú árukra alkalmazandó legmagasabb vám- és adótételek alapján számított – összegének felel meg.
9. A 8. pont b) alpontja esetében, ha a vámbiztosíték nyújtására kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre vonatkozó, a Vámtörvény 146. § (1) vagy (3) bekezdése alapján kiadott engedéllyel, a biztosítékösszeg meghatározásánál a mentesített áfa összegét nem kell figyelembe venni.
10. A 9. pontban foglaltak értelemszerűen alkalmazandóak a Vámtörvény 146. § (5) bekezdésében foglalt, engedélyezett gazdálkodók részére biztosított alanyi áfa biztosítása alóli mentesség esetében is.
11. Ha a biztosítéknyújtásra kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfa törvény) 156. § (1) bekezdése szerinti áfa önadózással történő teljesítésére vonatkozó engedéllyel, a meglévő vámtartozásokhoz kapcsolódó adó összegét a biztosíték kiszámítása során nem kell figyelembe venni.
12. A 11. pontban foglaltak nem alkalmazhatóak a lehetséges vámtartozásokhoz kapcsolódó áfára, azaz, ha a biztosítéknyújtásra kötelezett kizárólag áfa önadózással történő teljesítésére vonatkozó engedéllyel rendelkezik – és nem mentesül alanyi jogon az áfa biztosítása alól –, a vámbiztosíték összegének meghatározása során az áfa összegét is figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az áfa törvény a Vámkódex 79. cikke szerint – a szabályok be nem tartásának eredményeként – keletkezett vámtartozás vonatkozásában az önadózással történő teljesítést kizárja.

3. Az összekeszességhez kapcsolódó referenciaösszeg kiszámítása

13. A Vámkódex 90. cikk (2) bekezdése értelmében, amennyiben összekeszességet nyújtanak olyan vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám összegére és egyéb terhekre, amelyek nagysága idővel változik, az ilyen biztosíték összegét olyan szinten kell megállapítani, amely mindenkor fedezi a vámtartozásnak megfelelő behozatali vagy kiviteli vám és az egyéb terhek összegét.

14. A hivatkozott rendelkezések értelmében, az összekeszességhez kapcsolódó referenciaösszeget úgy kell kiszámítani, hogy az általa fedezett vám eljárásokhoz és/vagy egyéb vámjogi műveletekhez kapcsolódó vámbiztosíték összegét mindenkor – minden időpillanatban – fedezze. A referenciaösszeg meghatározása során figyelembe kell venni azt, hogy az áruk meddig állnak az adott vám eljárás vagy vámjogi művelet hatálya alatt. Például az aktív feldolgozási eljárás alatt álló áruk tekintetében nem kizárólag azt az időtartamot kell figyelembe venni, ameddig az árukat feldolgozzák és kiszállítják az Unió vámterületéről, hanem azt is, ameddig a Vámkódex 215. cikke, a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Unió Vámkódex egyes rendelkezéseire vonatkozó részletes szabályok tekintetében történő kiegészítéséről szóló 2015/2446. felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet 175. cikke, illetve a VA 265. cikke alapján a vám eljárás lezárásáról szóló igazolást a felügyelő vámhivatal ellenőrzi.
15. Amennyiben a vámbiztosíték nyújtására kötelezett rendelkezik az áfa biztosítása alóli részleges vagy teljes mentességre vonatkozó, a Vámtörvény 146. § (1) vagy (3) bekezdése alapján kiadott engedéllyel, vagy a Vámtörvény 146. § (5) bekezdése alapján alanyi jogon mentesül az áfa biztosítása alól, a referenciaösszeg kiszámításánál a mentesített áfa összegét nem kell figyelembe venni.
16. Ha a biztosítéknyújtásra kötelezett rendelkezik az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: áfa törvény) 156. § (1) bekezdése szerinti áfa önadózással történő teljesítésére vonatkozó engedéllyel, a meglévő vámtartozásokhoz kapcsolódó adó összegét a biztosíték kiszámítása során nem kell figyelembe venni.
17. A 16. pontban foglaltak nem alkalmazhatóak a lehetséges vámtartozásokhoz kapcsolódó áfára, azaz, ha a biztosítéknyújtásra kötelezett kizárólag áfa önadózásra vonatkozó engedéllyel rendelkezik – és nem mentesül alanyi jogon az áfa biztosítása alól – a vámbiztosíték összegének meghatározása során az áfa összegét is figyelembe kell venni, tekintettel arra, hogy az áfa törvény a Vámkódex 79. cikke szerint – a szabályok be nem tartásának eredményeként – keletkezett vámtartozás vonatkozásában az önadózással történő teljesítést kizárja.

4. A kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtandó biztosítékösszeg kiszámítása

18. A kötelezettségvállalási engedélyhez nyújtandó biztosítékösszeg megállapítása során a vámhatóság a Vámtörvény 149. §-a alapján jár el, azaz a kötelezettségvállalási engedélyt kérelmező forgalmi adatait és üzleti tervét veszi figyelembe.
19. A garanciaokmányon szereplő biztosítékösszegnek meg kell egyeznie a kötelezettségvállalási engedélyben maximálisan vállalható kötelezettségek összegével. A biztosítékösszegnek a referenciaösszeghez hasonló csökkentésére nincs mód.

5. A több vám eljáráshoz vagy vámjogi művelethez alkalmazandó kötelezettségvállalási okmányok kitöltése

20. A kötelezettségvállalási okmányok kitöltését az adott mintákban szereplő lábjegyzetek segítik. E lábjegyzeteken túl az okmányok kitöltésénél az alábbiakat kell figyelembe venni:
- a) az okmányok 1. pontjában az országok felsorolásából kihagyhatók azok, amelyekre a biztosíték nem érvényes, azonban megengedett az is, hogy ezeket az országokat az okmányon egyértelműen és kétséget kizáróan áthúzzák (pl.: ~~Hollandia~~);
 - b) a 2. pont a) és d) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pontjában e felhívás 13.-17. pontjai szerint kiszámított teljes biztosítékösszegnek kell szerepelnie;

- c) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pontjában e felhívás 13.-17. pontok szerint megállapított referenciaösszeghez tartozó teljes biztosítékösszeget kell feltüntetni, amely az okmány a) és b) pontjaiban feltüntetett részösszegek összege;
- d) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont a) alpontjában azt a tényleges kötelezettségvállalással fedezett – az esetleg keletkező vámok és egyéb terhek összegére kiszámított – összeget kell feltüntetni, amelyre a kötelezettségvállaló fizetési kötelezettséget vállal; ez az összeg lehet a referenciaösszeg 100%-a, 50%-a vagy 30%-a;
- e) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont a) alpontját, amennyiben a biztosítéknyújtásra kötelezett az esetleg keletkező vámok és egyéb terhek összegére biztosítéknyújtás alóli mentességet indítványoz (vagy már rendelkezik ilyen engedéllyel), továbbá, ha nem kíván ezekre az összegekre biztosítékot nyújtani, üresen kell hagyni, azonban az okmányról elhagyni ekkor sem lehet;
- f) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont b) alpontjában azt a tényleges kötelezettségvállalással fedezett – a ténylegesen keletkezett vámok és egyéb terhek összegére kiszámított – összeget kell feltüntetni, amelyre a kötelezettségvállaló fizetési kötelezettséget vállal; ez az összeg lehet a referenciaösszeg 100%-a, vagy 30%-a;
- g) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1. pont b) pontját, amennyiben a biztosítéknyújtásra kötelezett a ténylegesen keletkezett vámok és egyéb terhek összegére bármely okból nem kíván biztosítékot nyújtani, üresen kell hagyni, azonban az okmányról elhagyni ekkor sem lehet;
- h) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1a. pontjában felsorolt műveletek között a tényleges biztosítékösszeget kell megosztani oly módon, hogy azok összege megegyezzen a kötelezettségvállalási okmány 1. pont a) alpontjában szereplő összeggel; azon műveleteket, amelyre a garancia nem terjed ki egyértelműen és kétséget kizáróan át kell húzni (pl.: ~~átmeneti megőrzés~~)
- i) a 2. pont c) és f) pontjai szerinti kötelezettségvállalási okmányok 1b. pontjában felsorolt műveletek között a tényleges biztosítékösszeget kell megosztani oly módon, hogy azok összege megegyezzen a kötelezettségvállalási okmány 1. pont b) alpontjában szereplő összeggel; azon műveleteket, amelyre a garancia nem terjed ki egyértelműen és kétséget kizáróan át kell húzni (pl.: ~~ideiglenes behozatali eljárás, a behozatali vám alóli részleges mentességgel~~)
- j) a kötelezettségvállalási okmányok 4. pontjában szereplő táblázatban valamennyi ország tekintetében – Magyarországra vonatkozóan is – fel kell tüntetni egy értesítési címet, ahová az illetékes vámhatóságok írásos értesítéseiket megküldhetik (a kötelezettségvállaló felelőssége, hogy a megadott értesítési címek valóságosak legyenek, ezért azok megváltozása előtt arról a biztosítéknyújtás helye szerinti vámhatóságot értesíteni kell).

21. Amennyiben az összekeszési engedélyhez nyújtott kötelezettségvállalási okmány a Vámtörvény 152. § (3) bekezdés e) pontja alapján érvényességi időt is tartalmaz, a vámhatóság az okmányt biztosítékként az alábbiak figyelembe vételével fogadja el:

- a) ha a kötelezettségvállaló megadja a konkrét időpontot, ameddig a hozzá beérkezett igénybejelentéseket teljesíti, a vámhatóság az összekeszéshez nyújtott biztosítékot az e dátumtól visszaszámított egy évig tekinti elfogadottnak (érvényesnek);
- b) ha kötelezettségvállaló megadja a konkrét időpontot, ameddig a kötelezettségvállalási okmány érvényes, a vámhatóság az összekeszéshez nyújtott biztosítékot e dátumig tekinti elfogadottnak (érvényesnek);
- c) ha kötelezettségvállaló az a) és b) pontban említett mindkét dátumot megadja, a vámhatóság az összekeszéshez nyújtott biztosítékot a korábbi dátumig (tehát az

érvényességi időig, amely egy évvel korábbi kell, hogy legyen, mint az igénybejelentésre nyitva álló végső határidő) tekinti elfogadottnak (érvényesnek).

6. A lekötött egyedi biztosíték felszabadítása

22. 2019. január 1-jével a Vám törvény 155/A. §-a az elfogadott vámbiztosítékok felszabadítása vonatkozásában különös szabályokat fogalmaz meg, azonban e szabályok nem alkalmazhatóak az árutovábbítási eljárásához kapcsolódó egyedi biztosítékok felszabadítása esetén. Egyedi biztosíték esetén – a vámtartozás fajtájától (felmerült/lehetséges vámtartozás) és a biztosítékformától függően – annak felszabadításakor a vámhatóság az alábbiak szerint jár el.
23. Fedezetigazolás vagy kötelezettségvállalási okmány útján nyújtott, a felmerült vámtartozásra vonatkozó biztosíték esetén, ha azt a vámhatóság részben vagy egészben nem érvényesíti, akkor a közölt behozatali vagy kiviteli vámok és egyéb terhek összegének megfizetését követően a lekötött biztosítékot haladéktalanul felszabadítja.
24. A központi vámletét számlára (912 számlajel) befizetett készpénzbiztosíték esetén felszabadításra nem kerül sor, tekintettel arra, hogy az uniós vámjog végrehajtásának részletes szabályairól szóló 11/2016. (IV. 29.) NGM rendelet 29. § (2) értelmében a vámtartozás elszámolását a vámhatóság e letét terhére végzi el.
25. Bármely biztosítékforma útján a lehetséges vámtartozásra nyújtott egyedi biztosíték esetében, az adott vámeljárás vagy vámügyi művelet lezárását követően a biztosítéknyújtás helye szerinti igazgatóság megvizsgálja, hogy az adott vámeljárással vagy vámjogi művelettel összefüggésben lehet-e helye utólag a Vámkódex 79. cikke alapján vagy a Vám törvény 108. §, illetve a 120. § szerinti ellenőrzés eredményeként vám és egyéb teher követelésének. Amennyiben az igazgatóság vizsgálata megállapítja, hogy nem keletkezett és a későbbiekben sem keletkezhet olyan fizetési kötelezettség, amely miatt a szóban forgó biztosítékot fenn kellene tartani, annak felszabadítása felől intézkedik.
26. A vámhatóság a 25. pontban foglaltak szerint jár el a Vámkódex 97. cikke és a VA 244. cikke értelmében megkövetelt, egyedi biztosíték formájában nyújtott kiegészítő biztosíték tekintetében is.

7. A lekötött összevont biztosíték felszabadítása

27. A Vám törvény 155/A. §-a az összevont biztosítékok felszabadítására vonatkozóan is megállapít különös szabályokat, azonban figyelemmel kell lenni arra, hogy e szabályok az összevont biztosítékkal (összkezeséssel-TC31) fedezett árutovábbítási eljárásokra sem alkalmazhatóak. Összevont biztosíték esetén – a vámtartozás fajtájától (felmerült/lehetséges vámtartozás) és a biztosítékformától függően – annak felszabadításakor a vámhatóság az alábbiak szerint jár el.
28. Fedezetigazolás vagy vámletét számlára befizetett készpénz útján nyújtott, a felmerült és/vagy a lehetséges vámtartozásra vonatkozó biztosíték esetén, az összkezesési engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtartozásokat a biztosítékból az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig lehet követelni, amelyet követően a vámhatóság a vámletét számlán elhelyezett készpénz felszabadítása vagy a fedezetigazolás visszaadása felől intézkedik.

29. Meghatározott időre szóló kötelezettségvállalás útján nyújtott, a felmerült és/vagy a lehetséges vámtervezésre vonatkozó biztosíték esetén a kötelezettségvállalás érvényességi ideje alatt keletkezett vámtervezéseket a vámhatóság a kötelezettségvállalótól a kötelezettségvállalást magában foglaló okmányon megjelölt végső időponttól számított egy évig követelheti. Ennek okán a vámhatóság a 25. pontban részletezett vizsgálatokat végzi el. A felszabadításról a 21. pont a) és c) alpontjai szerinti esetekben a hozzá beérkezett igénybejelentések befogadására megadott végső dátumot követően, míg a 21. pont b) alpontja szerinti esetben a kötelezettségvállalási okmányon megjelölt érvényességi dátumot követő egy év leteltével intézkedik.
30. Határozatlan időre szóló kötelezettségvállalás útján nyújtott, a felmerült és/vagy a lehetséges vámtervezésre vonatkozó biztosíték esetén, a vámhatóság az összekezeségi engedély érvényességi ideje alatt keletkezett vámtervezéseket az engedély érvényességi idejének végétől számított egy évig követelheti a kötelezettségvállalótól. Ennek okán a vámhatóság a 25. pontban részletezett vizsgálatokat végzi el. A kötelezettségvállalás felszabadítása felől az engedély érvényességi idejének végétől számított egy év lejártával intézkedik.

8. A biztosíték felszabadítására vonatkozó különös szabályok

31. Bármely biztosítékforma útján a felmerült és/vagy a lehetséges vámtervezésre nyújtott biztosíték esetében, ha a vámhatóság ügyféli kérelem alapján vagy hivatalból eljárva megállapítja, hogy a behozatali vagy kiviteli vámok összegére és az egyéb terhekre nyújtott biztosíték alapjául szolgáló vámtervezés
- a) már megszűnt (például: fizetési halasztást engedélyeztek a Vámkódex 112. cikke alapján, és az adós a vámtervezést megfizette) vagy
 - b) egyáltalán nem merült fel (például: vám-árnyilatkozaton engedélyezett ideiglenes behozatali eljárásba bevont árukat kiszállították az Európai Unó vámterületéről), és
 - c) a továbbiakban már nem is merülhet fel (például: nincs a vámhatóság birtokában olyan információ, amely arra enged következtetni, hogy az a) esetben nem fizették meg a teljes vámösszeget, a b) esetben a vámtervezés alkalmazásához szükséges feltétel nem teljesült) akkor intézkedik a biztosíték felszabadítása felől.
32. Kötelezettségvállalás útján a felmerült és/vagy a lehetséges vámtervezésre nyújtott biztosíték esetében, ha a kötelezettségvállaló megszünteti a kötelezettségvállalását, a biztosítékot a vámhatóság az erről szóló – a kötelezettségvállaló által részére küldött – értesítés kézhezvételét követő 16. naptól számított egy év letelte után szabadítja fel. (Megjegyzés: a Vámtörvény 2019. január 1-jén hatályos 155/A. § (9) bekezdése téves hivatkozást tartalmaz, ugyanis az abban hivatkozott VA 155. cikk (3) bekezdésében a helyes hivatkozás a VA 151. cikk (3) bekezdése).
33. Kötelezettségvállalás útján, az árutovábbítási eljárással összefüggő lehetséges vámtervezésre nyújtott biztosíték esetében – ide értve a 2. pont b) és e) pontja szerinti kötelezettségvállalásokat is – annak felszabadítása érdekében meghatározott időre szóló kötelezettségvállalás esetében a kötelezettségvállalást magában foglaló okmányon megjelölt végső időponttól számított három év, míg határozatlan időre szóló kötelezettségvállalás esetében az engedély érvényességi idejének végétől számított három év elteltével intézkedik a vámhatóság, a Vámkódex 103. cikk (1) bekezdésében foglalt elévülési szabályra figyelemmel.
34. A vámhatóság a 33. pontban foglaltak alapján jár el azoknak az összekezeségi engedélyekhez nyújtott kötelezettségvállalási okmányoknak az esetében is, amelyek több

vámeljárássra, vámjogi műveletre érvényesek, és ezek között az árutovábbítási eljárást is megjelölték. Ekkor az árutovábbítási eljárástól eltérő vámeljárássok, vámjogi műveletek tekintetében megjelölt összegekre a Vámtörvény 155/A. §-a alkalmazandó, azonban a vámhatóság a kötelezettségvállalási okmányt kizárólag akkor szabadítja fel, ha a kötelezettségvállalást magában foglaló okmányon megjelölt végső időponttól – határozatlan időre szóló kötelezettségvállalás esetében az engedély érvényességi idejének végétől – számított három év eltelt.

35. A 34. pontban foglaltak alkalmazásában, az árutovábbítástól eltérő vámeljárássokhoz, vámjogi műveletekhez kapcsolódóan, ha a Vámtörvény 155/A. §-ában foglalt határidő letelt, a vámhatóság a kapcsolódó biztosítékrész felszabadítását a Vámkódex 98. cikke alapján kérelemre elvégzi, amennyiben annak törvényi feltételei teljesülnek. A kötelezettségvállalási okmány teljes felszabadítására és visszaküldésére azonban csak a Vámkódex 103. cikk (1) bekezdése szerinti hároméves időtartam lejártát követően kerül sor.

9. A felhívás érvényessége

36. A felhívás érvényessége kezdetének napjától érvénytelen a vámbiztosítékként elfogadható kötelezettségvállalási okmányok kitöltéséről szóló, a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítás Vám Főosztálya főosztályvezetője által kiadott 7007/2017. felhívás.
37. A jelen felhívásban foglaltak a Vámtörvény 215. § (13) bekezdése szerinti esetekre – azaz azokra a 2016. november 26. előtt kiadott bankgaranciára, biztosítói kötelezvényekre vagy a Vámkódex alapján 2016. május 1. és november 26. között kiadott garanciaokmányokra, amelyeket a vámhatóság elfogadott, és ennek okán azok lejáratukig vagy visszavonásukig, de legkésőbb 2019. április 30-ig érvényesek maradnak – annyiban vonatkozik, hogy felszabadításuk során a vámhatóság a jelen felhívásba részletezettek szerint jár el.

Budapest, 2019. január 3.